

Girift Hafıza Koridorları

— Fulya Codal · 15 Şubat 2012

...

bu satırlarda binlerce kadın
binlerce erkek/etten kemikten duvarlar
fevkiyle insan/şevkiyle iblis/tesiriyle hayvan
öldürdüğüm ve yaşattığım
binlercesi...

|-
ne sıkı bir ağrı bu; yumruk gibi acıtan
ve körükleyen doyumsuz kalabalığı
kalabalık yalnızlığı
gürültüyü peyderpey yoklayan

sen ey!
kınından sökülüp kanımda gezinen zehirli hançer
beni incitiyorsun
durgun bir ölüm değil
yekpare bir yok oluş ve yeniden diriliş bu

yalnızlık zapdedilmezliği kamçılıyor
şayet bu kadar dirençsiz olmasaydım
aramamak için uyumazdım zavallılığımı
rüyamda görsem özlemeyi dilemezdim

oysa saçların
oysa bileklerin
ve gördüğüm tüm beyazlar beni zorluyor
şakaklarım zonkluyor

her şeyi güçleştiriyor duruşun
öyle serseri bakma, böyle sefil susma
rezilce sever oluyorum
ciddiyim bakma gözlerime n'olur
bakma diyorum!

'yere batasınca gururum!
nasıl da ölçüp biçti! nasıl da...
kör olasıca!
canı çıkasınca!'

bırak gitsin, bırak git(! bir kuytuya)sin... diyorum
aldırmıyorum! çok utanıyorum
her tıkırtıya kulağı takılıyor deliliğimin
(benim için)
ciddi bir trajedi bu/ böyle inanıyorum

-ağıt... (?)
hani bildiğimiz nihavent
okuduğumuz düzinelerce ansiklopedi yığını
duyduğumuz bir yankı değil yalnızca
hangi dilde olursa olsun acıtan ve acıdan sancıtan
uzaya dökülen yıldızlar gibi, sızı gibi bir çığlık

şimdi ben, ben aslında
dillenmemiş yaşlar döküyorum bildiğim en suskun dilde
göğüs kafesimden taşan lisansız ağrılarım
mideme kadar kramplar peyda eden
sabahın dördü hani
pürtelaş

-ne diyordum?
bazen seni üzme için sustuğum oluyor
ah bilinmez kadın hallerim, aldırma
anlamaya çalış
(zira; gülünç bir durum bu!)

II-
beni özle (nasılsa) birazdan geçer
böyle istediğim de oluyor ara sıra
günlerce öylesine sustum ki
artık ko(nu)şuyorum dolu dizgin devinen taylor gibi
-prangalanasınca dilim!

hadi el ele tutuřalım
kalbim dayanmaz diyorsan koluma gir
o aydınlık ülkeye yol alalım
bizi bekleyen birileri var mıdır sahi?
ya da boşver, ne fark eder ki!

evvelce, belki demince
sert bir zemine tepeleme düşmüş gibiydim
yanlış bir çizginin siyah beyaz filmine kahraman olan
-orman masallarında kendini kurt sanan şaşkın kuzu-
nereden düřtüm bilmem ki uykuna

-sana dişlerimi değil sözlerimi biledim
hadi şimdi rüyamın inceliğine in
birlikte çitleri devirelim

bir olursak her şey kolaylaşır
senin gözlerinin yükü üzerime dökülürse hafifler
benim sözlerim göz tokluğuna razı gelir
arayı buluruz işte bir şekilde

başım çatlıyor bazen, esasen
bu ağrı sana bile ağır gelebilir
dayanırım dersen yokluğumu beklemeni dilerim

ıssızlığımı çek içine

o vakit mevsimler ant içmişliğimize renk verir
kuşlar göçer sonra bahar gelir
bir yeşil miktarı çalışırız sonra yine yaz gelir
ben hiç böbürlenmem severken
kibrim kursağıma dar gelir

yak sigaranı sokul yanıma
üşürsen soluğum iliklerine kadar inebilir
palavra değil inan
dizlerimde düğümler çözülür, ruhumun düğmeleri iliklenir
-aşktan aşınmış sokaklarını tanır serseriliğim-

nefesim olur olmaz tıkanır
ama
duyar duymaz sesini, kalbini ısıtmak için boy verir

hiddetlenirsek koy veririz
sere serpe dağılır, içleniriz
ah! dersen anlarım, olmadı susarım yine
ah! dersen içimde havalanır o göğercin
dudaklarını mimlercesine; olsa olsa içimden öpesim gelir

hafızanın girift koridorlarında gezinmeme müsaade et
bir tütsü ve iki mum yakmam için biraz zaman ver
yeniden hırpalaman için anımsatacağım
gör bak!

gerekirse alnını kazıyacağım
eğer usturamız söz'se
şiiir bu! her şey serbest...

fulya/ocak2012

...